

Sygn. akt **VI RCa 35/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Zofia Rutkowska

Sędziowie: SO Jolanta Piórkowska (spr.)

SR del. do SO Ewa Ignatowicz-Firkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. K.**

przeciwko **W. K.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach

z dnia 23 grudnia 2013 roku

sygn. akt III RC 305/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach z 25 października 2012 roku w sprawie III RC 251/12 od pozwanego W. K. na rzecz powódki K. K. podwyższa od 1 kwietnia 2014 roku z kwoty 380 złotych do kwoty po 430 zł (czteryście trzydzieści złotych) miesięcznie, płatne na dotychczasowych warunkach, z tym, że do rąk K. K..

II. W pozostałej części powództwo i apelację oddala.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

IV. Odstępuje od ściągnięcia od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowej.

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje klauzulę wykonalności.

Sygn. akt VI R Ca 35/14

UZASADNIENIE

D. G., działająca w imieniu małoletniej powódki K. K., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego W. K. na rzecz córki z kwoty 380 złotych miesięcznie do kwoty po 500 złotych.

W uzasadnieniu podała, że pozwany nie interesuje się wychowaniem małoletniej powódki, jej stanem zdrowia, czy potrzebami edukacyjnymi. Wszystkie koszty utrzymania dziecka pokrywać zmuszona jest sama.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że nie ma możliwości płacenia wyższych alimentów, gdyż nie jest w stanie podjąć pracy z uwagi na uraz kręgosłupa i martwicę lewej strony ciała. Z tego powodu znajduje się na rencie inwalidzkiej. Podniósł, że mieszka z matką, ale nie prowadzi z nią wspólnego gospodarstwa domowego. Po opłaceniu wszystkich wydatków mieszkaniowych pozostaje mu na życie 318 złotych, za które musi zakupić leki, środki czystości, żywność.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach wyrokiem z dnia 23 grudnia 2013 roku w sprawie III RC 305/13 oddalił powództwo.

W uzasadnieniu podał, że od czasu ustalenia obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem dziecka nie zmieniły się znacząco potrzeby małoletniej. Nie zmienił się w tym czasie stan zdrowia małoletniej, jak też w dalszym ciągu kontynuuje ona naukę w liceum. Sąd Rejonowy wskazał ponadto, że małoletnia powódka zamieszkuje wraz z matką, która jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Sezonowo podejmuje prace dorywcze i korzysta z pomocy społecznej, Małoletnia ma nadal finansowane obiady w szkole, oraz ma przyznane na pół roku stypendium w wysokości 848 złotych.

Zdaniem Sądu I instancji nie zmieniły się znacząco także możliwości zarobkowe pozwanego, który nadal w związku ze schorzeniem kręgosłupa jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Z tego tytułu pobiera rentę w wysokości 946,41 zł miesięcznie. Świadczenie to zajęte jest w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym świadczeń alimentacyjnych. Po potrąceniach otrzymuje na rękę 318,96 zł miesięcznie. W związku z problemami zdrowotnym ponosi koszty leczenia. Stan zdrowia umożliwi mu podjęcie lekkiej pracy jedynie w warunkach pracy chronionej, Dodatkowy dochód uzyskuje ze zbierania puszek i butelek.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka popierając w związku z uzyskaniem pełnoletniości apelację wywiedzioną przez jej przedstawicielkę ustawową, wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wskazała, że ponosi wyższe, aniżeli dotychczas wydatki, które to związane są z pobieraną przez nią edukacją. Podniosła, że zmuszona jest korzystać z korepetycji z kilku przedmiotów, które ułatwią jej podjęcie studiów na kierunku fizjoterapii.

Z braku środków finansowych niejednokrotnie rezygnuje z organizowanych wycieczek klasowych, tzw. „połówek” Podkreśliła, że matka powódki stara się podejmować różnych prac dorywczych, które są jedynie wpadkowe i przynoszą niewielki dochód. Po uregulowaniu należności na życie pozostaje im kwota 120 złotych. Podniosła, że pozwany nie interesuje się losem swoich dzieci oraz praktycznie nie uczestniczy w ich życiu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest częściowo zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji wprawdzie prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, jednakże na podstawie poczynionych ustaleń wyciągnął wnioski, których Sąd Okręgowy nie podziela w zakresie możliwości płatniczych pozwanego, jak też usprawiedliwionych potrzeb powódki.

Słusznie powołał się Sąd Rejonowy na treść art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Sąd zmienia orzeczenie bądź umowę dotyczące obowiązku alimentacyjnego tylko wtedy, gdy zmiana stosunków ma charakter istotny. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla

dobra społeczeństwa. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.).

W ocenie Sądu Okręgowego od czasu ostatniego orzekania o wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki, zaszły na tyle istotne zmiany, które pozwalają na odmienne uregulowanie wysokości alimentów. Wystąpiły one zarówno po stronie powódki, jak i po stronie pozwanego. Przede wszystkim wskazać należy, że powódka w sposób naturalny rozwija się i wiąże się to niewątpliwie ze wzrostem wydatków niezbędnych do zabezpieczenia realizacji jej usprawiedliwionych potrzeb. Powódka kontynuuje naukę w liceum, jest bardzo dobrą uczennicą i ma zamiar podjąć studia na kierunku fizjoterapii. W związku z powyższym pobiera korepetycje, które mają na celu ułatwić jej realizację tych założeń, a wiąże się to z dodatkowymi wydatkami. Za jedną godzinę korepetycji odpłatność wynosi 40 złotych. Wydatkom tym nie jest w stanie sprostać matka powódki, która jest osobą bezrobotną i utrzymuje się jedynie z prac dorywczych, które przynoszą jej niewielki i niesystematyczny dochód. Wprawdzie powódka ma przyznane półroczne stypendium w łącznej kwocie 848 złotych, jednakże nie pozwala to na zabezpieczenie jej zwiększonych potrzeb, zwłaszcza, że powódka w związku z dotychczasowymi problemami zdrowotnymi wymaga nadal opieki lekarskiej, a od niedawna z uwagi na stwierdzoną wadę wzroku dodatkowo leczenia okulistycznego.

Podkreślić przy tym należy, że sytuacja pozwanego również uległa zmianie, niewielkiej, aczkolwiek zauważalnej poprawie. Pozwany nadal w związku ze schorzeniem kręgosłupa jest osobą częściowo niezdolną do pracy i z tego tytułu pobiera rentę w wysokości 946,41 zł miesięcznie, tj. o 36 złotych więcej aniżeli dotychczas. W pozostałym zakresie jego sytuacja życiowa nie zmieniła się diametralnie. Jego stan zdrowia nie uległ pogorszeniu, nadal leczy się i ponosi wydatki na leki. W dalszym ciągu ma możliwość podjęcia lekkiej pracy w zakładzie pracy chronionej. Pozwany uzyskuje dodatkowe środki pochodzące ze zbierania butelek i puszek i jest w stanie z tych środków zabezpieczyć swoje wydatki. Nie pomaga finansowo córce i nie interesuje się jej sprawami. W ostatnim okresie zaczął nadużywać alkoholu, co niewątpliwie wiąże się z koniecznością zabezpieczenia środków na ten cel.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w sprawie zaszły przesłanki z art. 138 kro i uznał powództwo za częściowo zasadne. Zdaniem Sądu, pozwany będzie w stanie łożyć na utrzymanie powódki alimenty wyższe o 50 złotych w stosunku miesięcznym, od zasądzonych dotychczas, które to w znacznym stopniu wspomogą finansowo powódkę i zabezpieczą realizację jej usprawiedliwionych potrzeb.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok i orzekł jak w punkcie I wyroku.

Uznając, że apelacja powódki zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie, w pozostałym zakresie, w oparciu o przepis art. 385 kpc, należało ją oddalić (punkt II wyroku).

Orzeczenie w punktach III i IV oparto o przepis art. 98 § 1 kpc i art. 113 ust. 4 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W punkcie V orzeczono na podstawie art. 776, 783 § 1 i 782 § 1 kpc. .